

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

As E M K E brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.

Bémmentem levelek el nem fogadtak.

Előfizetési árak:
Helyben átlagosan, vagy
vidékre postán küldve:
Egyes évre . . . 7 ft — kr
Félévre . . . 4 — " —
Negyedévre . . . 1 — " —
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes számok ár 2 fr. a kapható
a kaphatóval a Brassó Gra-
tisztól keltetve.

Hirdetnek felvetnek a kiad-
hatalban.

Hirdetnek díja:

4 hasznos ábránd-sor vagy
más helyen 2 fr. Nagyobb és
többhírű hirdetéseknek külön-
vált. Minden egyes hirdete-
mény után meg kell 30 kr.
belföldi fiatozód.

Nyitási költsége sor 10 kr

Hirdetők és Nyitási díj
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda
Brassó, Kolosutor-utca 26. szám alatt.
hova a lap szállási részét illető költségekkel intézkedni.

A szerkesztést felbőli:
F E J E R V I L M O S.
Kéziratok vissza nem adának.

A lap kiadó-hatala:
Brassó, Kolosutor-utca 26. sz. a.
Idő kiadóhatala az előfizetők pénzét és hirdetések díját.

Korona és kormány.

Bőcsből írják a „P. C.”-nek:

Ó Felsőleg immár megöröszített for-
mális és hivatalos módon a miniszterelnök
által eljött terjesztett miniszteri átvonrt
hűségjelű tudomásul vette a programot is,
melyből a kabinet a parlament elő fog
lépni!

Hogy az tökéletesen meg fog felelni,
és pedig úgy az általános közvélemény, a
melyre való tekintettel fogadta el dr.
Wekerle a kabinetalakítás misszióját, va-
lamint a magyarországi szabadság közre-
lényen különböző exigenciáinak is, mely
korábban határozottan és sürgősen köve-
tele az alapos közigazgatási reformot, az
igazságügy modernizációját, a közgaz-
dasági és kulturális érdekek előmozdítását,
a mely programponthoz most az egy-
házközpontú kérdés teljes megoldása is jár-
tul mindana momentumok alaposa elveto-
lítás mellett, melyek vizsálya adhatná
nokot nem szavazt kétség, midőn
tudjuk, hogy a kormányprogram azon
államfelfrak kötelező aláírását viseli, ki
egyetlenül a Wekerle kabinetet alkotják.
Hogy pedig ez a kormányprogram a leg-
előkelőbb, legzabatosabb és legtapintato-
sabb módon lesz formulázva, azért keze-
bedik azon körülmény, hogy a szerkesztés
korlár kikérlek Pápai István osztályfőnök-
nek, a legfinomabban csiszolt stílus, a ne-
mes, egyszerű és átlátszóan világos je-
zési mód a nagymesternek tanácsát.

A Wekerle-programt alig fog újat

nyujtani, — szencziáción értelemben véve
a szót, — azt azonban, a mi már Tiszá
Kálmán és gróf Szapáry Gyula alatt al-
katrészt képezte a kormányprogramnak,
mindenesetre kibővíti, melyti, szorosan
össze foglalt a a rögtön kiutalra rendel-
tet közödmösre juttatja, kötelezően tud-
tul adja.

Hamis felfogás, ha valaki ezt hiszi,
hogy gróf Szapáry előbb ellene volt a
házasági és anyakönyvvételező jog állami
kezelésének a ezért bontott meg; — a miben
gróf Szapáry utat elterelte a miniszter-
tanács a a szabadság part többségének
utaitól, az csak a taktika egy kérdése
volt, a tempó az eljárásban.

Száligy igazságügyminiszter nyilant
és határozottan az állami igazgatást álli-
totta fel alapvető a házasági jogra néve
és előbb-utóbb a Szapáry kormány alatt
is a kabinet programszéri javaslatokén a
trón szmolyához jutott volna a polgári
házaság kérdése; — de az egyházközpontú
vizsály tenyegző alakulására való tekin-
tet a minisztériumnak többsége a majd
az egész szabadságú part szakúsgének
tartotta a gyorsabb és eredményesebb akció-
t, mint a milyennek bátorsága volt gróf Szá-
párynak.

Igazán különben kollégáinak
és a partnak adott, eg úgy, mint annak
idején Tiszá, annak a kérdésben, a mely
mint a kormány eldönti távozott, azért le-
mondott, de mégis loyális, általában be-
csült tagja maradtathott a partnak.

Még egyet, a mi szintén sokakat ér-
dekelhet. A Felsőleg személyei körüli minis-
teri állásra csakugyan kitábozás volt vére
Pápay osztályfőnök a kinevezésekész esz-
mőjét mindenütt drága telentelek tartották
és általános örömet keltett az. Értetebb
megfontolás után azonban belátták, hogy
nem lehet a királytól azt a nagy áldozatot
várni, hogy ezt a két répkiről tancsotok
nékülözze az oly sokféle és fejlette fog-
nyekben, melyeket a kabineti iroda lát el,
hogy továbbá Pápay István azon a helyen
melyet oly méltón és áldássalvan betölt, a
házának egy oly jelentékeny szolgálatokat
tehet, és mint eddig úgy bizonyán eszo-
tul tenni fog, mint bármelyik szak-
miniszter: tehát mind redukálták volna a
legmagasabb udvar intimitásában a ma-
gyar érdekek képviselőit? Így maradt
azonban a tervezett kinevezés.

Mindenekelőtt pontosan lábjátuk a
szempontot, melyből a korona Magyaror-
szág kormányát tekintti: ez pedig a leg-
magasabb polgári korrektség és felülul-
talban utáni gondoskodás szempontja. A
Wekerle-kabinet a királyi tetszésével fel-
legyerezte le a parlament elő, a mely
oly nagy rokonszenvvel és reményteljes
bizalommal fogadja.

Politikai hírek.

A Wekerle-kabinet. — Bőcsből írják
a „P. C.”-nek. A magyar minisztérium ki-
egyeztése a népszavazás Wekerle alatt is vád-
módosítást kellett. Még rövid idővel ér-

előtt alig volt bízható, hogy a felség
személyi köről, tehát a tulajdonképpen evangeli-
minister helyett a helyét hivatalosan evangeli-
kar egyház főgondnokának lehessen aul, Gr.
Tiszá Lajos kinevezése közbejött a leghe-
szőbből és a valószínű, mely az egyhá-
politikai téren végre menni kívánt, Gr. Tiszá
miniszterre persona gratissima az udvarnál
s még deakista miniszter korából a legjobb
emlékekben van, delegációknál elnöki működése
még éppen a dualismus oszlopának lett
elsimere.

Hieronymi Károlyi terjedelmese
tulassa, hatalmas, a legfinomabban tapintattal
pánsult eljött, várt kitűnő ügyintézőre
a magyarországi ügyek a legbizalmasab király-
évek óta ismeretes és nagyra becsült, egy
pillanatra sem kétkednek, hogyha egyáltalán
valójában Magyarországon, úgy ennek a kiváló
férfiúnak sikerülne, a közgazdasági reformot
mely körül oly heves harcot folyt, diadlára
venné. Tudjuk, hogy nagy okosságát nem ár-
csókja körül önfelajánl és, kit, különösen öt
kérdések képeznek, az olaszok szándékait meg-
hajlítani, Ha nem lehet is tagadni, hogy az-
mely, az udvarhoz közel álló körökben
a végbeműlt változás kérvényezésére ide-
zett elő, azt mégis határozottan lehet állítani,
hogy az egyház vezetése kinevezett főrákát
még a körök is igen kitűnő a meillet rokonsz-
enzes embereket tartják.

Mint a „P. C.”-at tudósítják Berlinből,
— gróf Caprivi nem egyszerűen komolyan a
katonai javaslat sorsa, sőt inkább barommal
átengedi magát ama felvetések, hogy a nemzeti
liberalizmus és a szabadságjogok in fine által
díjjal fogják jutalmazni a két éves szolgálati
kötelezettséget. Az elvetélt nem tart a kan-
cellár és a kurt emberség és pénzszesz tele-

— Az urak távoznak, — szólott Fred.
Egy ugyan mint tudjuk.

— Kés vagyunk szb. Ebt már tud-
juk, — szaktotta félbe O'Brien kapitány
törlemelőn a szót, — Tehát csak arról van
szó: Lészték-e megint egy akadály, van-o-
nak ismét valamely „álláspontra” vagy hogy
neven a vagy kéző-megverekedni?

— Nem, — szólott Fred rendkívül tömören. —
Ha megengednék volna a nagy nemzet libe-
ralizmus, most már tudnák, hogy meg lehet
eljárson minden körülmények között fél-
fű és gondatlan viselni, de hogy soha sem
fogok beleegyezni, hogy két árny, két ne-
vetlen árny, uraim, hagyják hátra vigasztal-
hatatlan övegernéket, kivéve, ha az arány
egyforma, a eleufelen ugyanily helyzetben volna.

— Ké az ön álláspontja? — vélekedett
O'Brien kapitány.

— Ugy van, az az ön álláspontom.
— Tehát önnek kell gyerneke van, mr.
Bridgers? — kérdezte Dooale ercedes, ross-
szóki pillantást vetve a kapitányra.

— Igen, Ném három nappal ezelőtt
egésznapig használtam a gátlástalan mag-
— Hirt ez vélekedés! — szólott James.

— Hát, — szólott James, — Hirt —
Hirt az megint elgárolt egy egész évről és végre
is megint megárolt. Mit lehet itt tenni?

— Persze, hogy itt nem sok tenni val-
tul. Legálább alig lehet megvárni, mint-
hogy vádj.

— Ez van, Tárdomon van, a végre érde-
kezett az idő, midőn az ő házában is több
volt egy ordítózó apróságokkal. Ennek termé-

TÁRCSA.

Az ő álláspontja.

— Angolból.
(Főjt. és vége).

Midőn belépett, mint Mawd kezdte nyuj-
totta felé, „Sáép ottól, hogy eljött”, —
szólt. „Váram onnan.”

— On vint rím?
— Ugy van És nem csodálom.
— De honnan?
— Honnan tudom? Az az én dolgom.
Szával, ön elégteltt akar és — asszonya van
székegre.

— Ugy van.
— Helyen. Én kézen vagyok, hogy ön-
nek az őhöz eljötték dingszereken. El-
fogadon székelt.

— Belegyűzök?
— Belegyűzök, hogy neje legyek.
— S a szorint megverekedhetem?
— Bizszo leszek rá, ha megöltem ma-
gát oly név becsülettel, mely az enyém is
lesz.
Ebben a pillanatban más Mawd nagy-
szóval és James azt elismerte.
— Ön egy családias asszony, Mawd,
szólt.
— Mit nem tenünk meg felesérságnak
kelvőit, — szólt szerényen elbámulta magá-
ról minden dicsőreket.
— Mégis csak vannak még dicső nők a
világban!
Midőn egy negyed óra múlva atyja más

Mawd szójához lépett, James már elment
volt.

— Holnapban félbe megyek atyám.
Kötelességemnek tartom, hogy ezt veled köz-
öljem.

— Ugy? Holnappont? S kihez?
— James Rodgersthez, a „Tárolót”.
— James Rodgersthez? És nem tudtál
jobbat találni?

— Nem. Tartoztam vele neki. — Ö szán-
tott rá.

S ezzel az egy el volt inférre. Két nap-
pal később volt az esküvő. Mint tanak sze-
relek Archibald Dooale ercedes és O'Brien
kapitány. Tíz pereszek később már Fred Rid-
gersnál voltak.

— Uram, — szólott Dooale ercedes —
az arány most egyforma. Ezennél azonban
önnek a bizonyítványt, hogy mr. James Bro-
gers Mawd Phippsnál hajdanán házaságra
lépett. Az esküvő, mint meggyőződhettél, egy
negyed óra előtt volt jelenléteknben.

Pompás! — szólott Fred, udvarias
megnyilvánulással, átadva az ercedesnek a
jegyzőlevélt — és mint az előtt két nagyok
eljárson körülmények között.

— Minden tekintetben mint férfin és
gentleman viselni — egészítette ki O'Brien
kapitány elökegyen.

— Ugy van, mint férfin és gentleman
viselni — igazságon Fred kivétel nélkül meg-
nyilvánulást, átadva az ercedesnek a jegy-
zőlevélt — és mint az előtt két nagyok
eljárson körülmények között.

gam a gyermekről, Ha Rodgers ur meghal,
csak övegert fog hátra, és azonban uraim,
árvit is és ezt egy teljesimertese emberek
nem szabad megtennie. Ez az ön álláspontom.
A két ur teljesen osztottok ebben az
álláspontban.

— Örököse! — szólott mr. Rodgers, midő-
n a válszt megindította — meddig tarthat az
mgy gyermekek lesz.

— Mindenesetre egy pár napig — véle-
kedett O'Brien kapitány, a ki az ilyen dol-
gokban nem volt nagyon járatos.

— Honapok, emög hónapokig! Talán
évekig is! S addig bosszallhatlan maradjak?

Tenet volt lehetségtétnél! Utótrőre is kény-
telen volt megvárni a dologba. S az-
tán . . . hirt az idő várak.

— S így egy szűp napon Dooale erce-
des és O'Brien kapitányt imelt Fred Bridgersnél
látjuk.

— Uram — szólott az ercedes — néze,
— és ezzel egy újat nyújtott oda Frednek.

— Mi ez?

— Tűszék elváltam.
— Körmek, örömmel.
— Felmentem az ivet és elváltam.

— Helyes, de mit jelentelen sz?

— Mint láthatja, ez mr. John Rod-
gersnek, mr. James Rodgers és törvényes
neje, Mrs. Mawd Rodgers, szől. Phipps
finnak keresztelése. Az arány tehát egy-
forma . . .

— Ez a párjaknak most többi semmi-
sem áll utána — felelt ki O'Brien kapita-
ny, a kinek a dolo már nagyon hosszú
dolg tartott.

bitvány - Kolozsvári Központ

vtâr © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.